

A Barcelona, el dia 14 de maig de 1996, reunit el Ple de la Sindicatura de Comptes, sota la presidència del Síndic Major, Sr. Ferran Termes i Anglès, amb l'assistència dels Síndics Sr. Manuel Cardena i Coma, Josep M. Carreras i Puigdengolas, Marià Nicolàs i Ros, Jordi Petit Fontserè, Eudald Travé i Montserrat, i Xavier Vela i Parés actuant-hi com a Secretari, el Secretari General de la Sindicatura, Sr. Ramon Planas i Font, i com a ponent el Síndic Sr. Marià Nicolàs i Ros, s'acorda aprovar, amb deliberació prèvia, l'Informe 39/95-C referent a Despeses de la Secció de Classes Passives dels Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, exercici 1994.

ÍNDIX

1. INTRODUCCIÓ	7
1.1. INTRODUCCIÓ A L'INFORME	7
1.1.1. Objecte i abast	7
1.2.1. Contingut de les Classes Passives	8
1.2.2. Normativa reguladora	11
2. DESPESES PER CLASSES PASSIVES	12
3. DESCRIPCIÓ I AVALUACIÓ DEL SISTEMA DE GESTIÓ ESTABLERT	14
4. CONCLUSIONS: OBSERVACIONS I RECOMANACIONS	16
5. AL·LEGACIONS	16

ABREVIATURES I SIGLES:

DEF:	Departament d'Economia i Finances
DGFP:	Direcció General de la Funció Pública
DGPT:	Direcció General de Pressupostos i Tresor
DNI:	Document Nacional d'Identitat
GIP:	Programa informàtic de nòmnes de personal de la Generalitat
INSS:	Institut Nacional de Seguretat Social
LPGC:	Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
MAP:	Ministerio de Administraciones Públicas
MPTA:	Milions de pessetes
PTA:	Pessetes

1. INTRODUCCIÓ

1.1. INTRODUCCIÓ A L'INFORME

1.1.1. Objecte i abast

D'acord amb la normativa vigent, aquesta Sindicatura de Comptes emet el present informe recollint el resultat del treball de fiscalització dut a terme sobre el conjunt de les despeses de la secció de Classes Passives del pressupost de la Generalitat de Catalunya de l'exercici 1994 i registrades al capítol I, Remuneracions de personal, del pressupost de despeses.

El nostre treball ha estat orientat, bàsicament, cap a l'aconsegüiment dels objectius següents:

- Anàlisi dels imports atorgats.
- Avaluació dels sistemes utilitzats per a la concessió d'aquestes pensions i la seva gestió, així com del compliment de la normativa aplicable.

1.1.2. Metodologia i limitacions

La nostra revisió s'ha fonamentat en l'estudi previ dels sistemes de gestió establerts i la verificació posterior del funcionament general d'aquests sistemes, mitjançant el seguiment en detall d'una mostra d'expedients singulars seleccionats.

Hem concentrat el nostre estudi dels sistemes de gestió establerts en els referents a l'aplicació que recull les pensions al personal eventual, contractat i interí al servei de la Generalitat en el període anterior a l'any 1939 (Llei 18/1984), atès que representa la part més important de la despesa reconeguda durant el 1994, amb un 94% del total i és representatiu del sistema i procediments de gestió emprats en tots els casos.

No hem sofert cap limitació quant a l'abast i aplicació dels procediments que hem cregut adients en la realització del nostre treball.

El treball de camp s'ha dut a terme en les dependències del Departament d'Economia i Finances i a la Direcció General de la Funció Pública, actualment depedent del Departament de Presidència.

En l'apartat 2 es mostra i analitza l'evolució de les obligacions reconegudes de les diferents aplicacions pressupostàries que recullen les despeses per Classes Passives entre 1994 i 1993.

L'apartat 3 inclou la descripció i l'avaluació dels procediments establerts per gestionar aquest tipus d'assignacions, des de la seva sol·licitud fins al seu pagament, passant per totes les seves fases. El funcionament d'aquests procediments han estat verificats mitjançant la revisió d'una mostra d'expedients, de cada un dels diferents tipus d'ajuts atorgats.

Finalment, com a conclusió del treball realitzat, l'apartat 4 recull una sèrie d'observacions i recomanacions que s'han posat de manifest amb motiu de la nostra revisió.

1.2. INTRODUCCIÓ A LES ACTUACIONS FISCALITZADES

1.2.1. Contingut de les Classes Passives

La secció de Classes Passives del pressupost de la Generalitat de Catalunya recull cinc partides pressupostàries, que corresponen als diferents tipus d'ajuts atorgats. A continuació s'explica breument el seu contingut i les seves característiques agrupades segons els grups que recullen les diferents partides del pressupost.

1.2.1.1. Decret de 14 de novembre de 1978, sobre assignacions passives a antics alts càrrecs de la Generalitat i a membres del Parlament de Catalunya de 1932

Aquest primer grup inclou dos tipus d'ajuts, l'assignació passiva vitalícia per a antics alts càrrecs de la Generalitat que prengueren possessió del seu càrrec entre el 14 d'abril de 1931 i el 10 de febrer de 1939 i la corresponent a membres del Parlament de Catalunya elegits a les eleccions del 20 de novembre de 1932. Aquestes assignacions es van establir pel Decret de 14 de novembre de 1978 i pel Decret de 12 de març de 1979.

El cobrament de l'assignació es realitza mitjançant dotze pagues mensuals. Els diferents imports, inicialment establerts en funció de la categoria professional i situació personal, s'han anat actualitzant amb les diferents lleis de pressupostos de la Generalitat. Per a 1994, els imports oscil·laven entre les 123.655 PTA per a un causant de la màxima categoria i de 32.981 PTA, corresponents a un dret-havent de la categoria més baixa.

A 31 de desembre de 1994 hi havia 17 persones en aquest grup.

1.2.1.2. Decret de 14 de novembre de 1978, sobre assignacions passives a ex-consellers de la Generalitat

Aquest grup correspon a l'assignació passiva a ex-consellers de la Generalitat a

partir del seu restabliment i va ser aprovada pel Decret de 14 de novembre de 1978. L'assignació es va establir inicialment per un període de dos anys per aquells consellers de la Generalitat que varen prendre possessió del seu càrrec a partir del 29 de setembre de 1977. Posteriorment, l'article 29.3 de la LPGC per al 1993 ha fixat el període màxim en divuit mesos per aquells que van deixar el càrrec durant l'any 1994.

L'import mensual de l'assignació es va fixar, en un principi, en 113.636 PTA, i, posteriorment, s'ha anat incrementant d'acord amb les successives lleis de pressupostos. L'assignació es deixa de percebre en el moment que s'obté una altra retribució amb càrrec a fons públics.

A finals de 1994, tan sols, hi havia una persona en aquestes circumstàncies. El cessament, a petició pròpia, es va produir en virtut del Decret 301/1994, de 18 de novembre de 1994.

1.2.1.3. Decret de 25 de febrer de 1980, assignació personal i vitalícia al Molt Honorable President de la Generalitat, Sr. Josep Tarradellas i Joan

En virtut del Decret de 25 de febrer de 1980 es va establir una assignació personal i vitalícia a favor del Molt Honorable Sr. Josep Tarradellas i Joan o, en cas de sobreviure, a la seva esposa o a la seva filla. Segons consta en els antecedents del Decret, l'assignació es va establir per tal d'agrair-li els llargs anys al servei de Catalunya, la intel·ligència i esperit de sacrifici i el seu acord amb les forces polítiques, socials i espirituals de Catalunya que van fer possible el restabliment de la Generalitat, contribuint a consolidar les vies democràtiques que han permès l'assoliment de l'autonomia.

1.2.1.4. Llei 18/1984, de 20 de març, sobre el personal eventual, contractat i interí al servei de la Generalitat en el període anterior a l'any 1939

El grup més important quantitativament correspon a les pensions establertes amb la Llei 18/1984 de 20 de març, per al personal eventual, contractat i interí al servei de la Generalitat en el període anterior a 1939.

Els Ministeris de la Presidència i d'Economia i Hisenda van concedir l'aplicació dels beneficis de l'amnistia (atorgada en virtut del Reial Decret-Llei 10/1976, de 30 de juliol, i a la Llei 46/1977, de 15 d'octubre) únicament als sol·licitants que van poder acreditar la condició de funcionaris de carrera en la Generalitat d'abans de l'any 1939. Certes persones que van prestar els seus serveis en la Generalitat com a contractats, interins o eventuais van ésser separades del servei per raons polítiques, alienes a la seva voluntat, i sofriren les conseqüències d'una depuració expressa o presumpta, sobre la base de la Llei del 10 de febrer de 1939, i perderen les expectatives de consolidar la condició de funcionaris de carrera. Aplicant, per

equitat i analògicament, els principis que inspiren la legislació sobre amnistia, amb la finalitat de reparar la injusta situació d'aquest col·lectiu, el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 18/1984, per reconèixer a aquestes persones uns drets i beneficis similars.

L'import de les pensions a què tenen dret els beneficiaris, es fixa cada exercici a la Llei de Pressupostos de la Generalitat, que habilita els crèdits corresponents i determina el seu import d'acord amb els límits establerts en la normativa general sobre pensions vigents en tot l'Estat. L'import dels havers a percebre, catorze pagues mensuals per any, es calcula mitjançant una assimilació entre les condicions exigides pel lloc de treball que ocupava el causant del dret originàriament i els nivells existents actualment, en funció de la seva categoria, sense reconèixer l'antiguitat. Sempre que la prestació dels serveis hagi estat com a mínim d'un any, la quantia de la pensió ordinària a que tindrà dret el causant serà igual al 100% de la que estableix la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al nivell al qual hagi estat assimilat. Si la durada del servei va ser inferior, l'import de la pensió es calcula segons la proporció següent:

Mesos de durada	% de proporció
11	91,67
10	83,33
9	75,00
8	66,67
7	58,33
6	50,00

Per a 1994, les pensions a cobrar per un causant oscil·laven entre les 108.164 PTA, per una categoria A amb més d'un any treballat, i les 24.533 PTA, per una categoria E amb sis mesos treballats. En el cas dels dret-havents, els límits es situen en el 50% d'aquestes quantitats.

Hi havia 673 persones percebent aquestes pensions al final de 1994.

1.2.1.5. Llei 2/1988, de 26 de febrer, sobre assignacions temporals i pensions als Presidents del Parlament, en cessar, i als seus familiars

Aquest grup inclou les assignacions temporals i pensions als Presidents del Parlament, en cessar, i als seus familiars, establertes en virtut de la Llei 2/1988, de 26 de març. Aquesta Llei va tenir per objecte completar les disposicions existents, per tal de garantir que els presidents del Parlament, un cop hagin cessat, puguin atendre llurs necessitats personals i polítiques amb la dignitat i el decòrum que corresponen a les altes funcions exercides, i per tal d'establir també, en el cas que es produeixi llur traspàs, unes mesures de protecció dels familiars més propers.

Dins d'aquest grup cal distingir dues situacions. D'una banda, les persones que des de 1980 van exercir el càrrec, en cessar tenen dret a percebre, durant el mateix temps que han estat en el càrrec i com a màxim durant 24 mensualitats, una assignació mensual equivalent al 80% de la retribució que correspon a l'exercici del càrrec de President del Parlament. D'altra, aquelles persones que havent exercit el càrrec durant dos anys com a mínim, en arribar a l'edat de 65 anys tenen dret a percebre una pensió vitalícia consistent en una assignació mensual igual al 40% de la retribució que correspon a l'exercici del càrrec de President del Parlament. L'assignació i la pensió són incompatibles entre sí. Addicionalment, el cònjuge vidu d'un ex-president del Parlament amb dret a pensió vitalícia té dret a percebre de forma vitalícia el 50% de la mateixa.

A 31 de desembre de 1994 hi havia dues persones en aquest grup.

1.2.2. Normativa reguladora

La normativa, més significativa, que regula la concessió de les assignacions i pensions dels diferents grups recollits en la secció de Classes Passives del pressupost és la següent:

- Decret de 14 de novembre de 1978, sobre assignacions passives a antics alts càrrecs de la Generalitat que prengueren possessió entre el 14 d'abril de 1931 i el 10 de febrer de 1939 i a membres del Parlament de Catalunya elegits a les eleccions del 20 de novembre de 1932.
- Decret de 12 de març de 1979, establint normes per a l'aplicació i reconeixement de drets passius als alts càrrecs de la Generalitat i antics diputats del Parlament de Catalunya, esmentats en el punt anterior.
- Decret de 14 de novembre de 1978, sobre assignacions passives a ex-consellers de la Generalitat, que hagin pres possessió del seu càrrec a partir del 29 de setembre de 1977.
- Article 29 de la Llei 16/1993, de 28 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a 1994, referent, entre d'altres temes, al dret a pensió dels consellers que deixin el càrrec durant 1994.
- Decret de 25 de febrer de 1980, pel qual el Consell Executiu de la Generalitat reconeix el dret del Molt Honorable President de la Generalitat, Sr. Josep Tarradellas, a percebre una assignació personal i vitalícia.
- Llei 18/1984, de 20 de març, sobre el personal eventual, contractat i interí al servei de la Generalitat en el període anterior a l'any 1939.
- Decret 276/1985, de 29 d'agost, sobre Reglamentació de la Llei 18/1984, de

20 de març, referent al personal eventual, contractat i interí al servei de la Generalitat en el període anterior a l'any 1939.

- Decret 70/1987, de 15 de gener, pel qual es deixa sense efecte la disposició final 3 del Decret 276/1985, de 29 d'agost.
- Llei 2/1988, de 26 de febrer, sobre assignacions temporals i pensions als Presidents del Parlament, en cessar, i als seus familiars.
- Disposicions addicionals setzena i dissetena de la Llei 9/1990, de 16 de maig, de Pressupostos de la Generalitat per a l'any 1990.

2. DESPESES PER CLASSES PASSIVES

L'evolució de les obligacions reconegudes en els últims anys, classificades per concepte, ha estat recollida en el quadre següent:

Concepte	1994	1993
Decret 14 de novembre de 1978 (Alts càrrecs entre 14.04.31 i 10.02.39 i parlamentaris de les eleccions de 20.11.32)	16,0	18,4
Decret 14 de novembre 1978 (Ex-consellers, des de 29.09.77)	0,3	0,3
Decret 25 de febrer de 1980 (M.H.Sr. Josep Tarradellas)	14,1	14,1
Llei 18/1984 (Personal eventual, contractat i interí anterior a 1939)	548,7	507,7
Llei 2/1988 (Presidents del Parlament, en cessar, des de 1980)	5,6	3,0
Total	584,7	543,5

Imports en milions de pessetes

Font: Intervenció General

La fluctuació experimentada més significativa és l'increment de les obligacions reconegudes produït entre les pensions de la Llei 18/1984, que, en principi, per les característiques dels subjectes passius, com a col·lectiu, hauria d'anar disminuint en el temps. Per contra, durant el 1994 s'ha experimentat un augment, motivat per diversos factors. En primer lloc, per l'increment global del 3,5% de les pensions, autoritzat per l'article 29 de la Llei 16/1993, de 28 de desembre, de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1994. En segon lloc, pel gran nombre d'altres, 42 persones, davant d'unes baixes que es situen en 40, aproximadament. Aquest

fet ve provocat per la resolució de sol·licituds presentades anteriorment, amb el pagament dels endarreriments acumulats des de l'inici de la seva tramitació fins el moment del primer pagament, 26,8 MPTA el 1994 i, per altra banda, pel fet que en molts casos quan el causant del dret mor, el dret-havent, vidu o vídua o els orfes disminuïts físics, psíquics o sensorials, continuen cobrant la pensió, amb una reducció del 50% del seu import.

El nombre de persones que rebien algun tipus d'assignació o pensió, a 31 de desembre de 1994 i 1993, era el següent:

Concepte	1994	1993
Decret 14 de novembre de 1978 (Alts càrrecs entre 14.04.31 i 10.02.39 i parlamentaris de les eleccions de 20.11.32)	17	19
Decret 14 de novembre 1978 (Ex-consellers, des de 29.09.77)	1	1
Decret 25 de febrer de 1980 (M.H.Sr. Tarradellas)	1	1
Llei 18/1984 (Personal eventual, contractat i interí anterior a 1939)	673	675
Llei 2/1988 (Presidents del Parlament, en cessar, des de 1980)	2	1
Total	694	697

Nombre de persones

Font: Elaboració pròpia

El nombre de persones per grup més elevat correspon a les pensions concedides en virtut de la Llei 18/1984. Dins d'aquest grup, es troben 31 persones de nacionalitat estrangera que van tenir dret a cobrar aquestes pensions després de la modificació de la normativa que les regulava, introduïda mitjançant la Llei 9/1990, de Pressupostos de la Generalitat per al 1990, suprimint el requisit de tenir nacionalitat espanyola, que, anteriorment, era considerat com a indispensable.

L'evolució històrica del nombre de persones d'aquest grup, sense incloure les de nacionalitat estrangera, es mostra en el quadre següent:

Any	Altes	Baixes	Ròssec
1984	254	81	173
1985	9	2	180
1986	14	4	190
1987	74	26	238
1988	49	6	281
1989	28	5	304
1990	217	40	481
1991	91	6	566
1992	37	2	601
1993	21	1	621
1994	21	-	642
Total	815	173	642

Nombre de persones

Font: Elaboració pròpia

Aquest quadre recull les altes i les baixes en funció de la data de meritació dels drets, normalment coincideixen amb la data de la sol·licitud presentada, que no coincideix plenament amb la data de l'inici del pagament de les assignacions, com a conseqüència del retard en la tramitació dels expedients.

3. DESCRIPCIÓ I AVALUACIÓ DEL SISTEMA DE GESTIÓ ESTABLERT

El nostre treball s'ha fonamentat en l'estudi previ del conjunt de procediments establerts per a l'administració i gestió dels ajuts en totes les seves fases, recepció de sol·licituds, avaluació, atorgament, pagament i control. Posteriorment, hem revisat el funcionament d'aquests procediments i el compliment de la normativa aplicable, mitjançant una mostra d'expedients seleccionats a partir del detall de les aplicacions pressupostàries de l'exercici 1994.

El nostre treball s'ha centrat, principalment, en els procediments establerts per a la gestió i administració de les pensions atorgades en virtut de la Llei 18/1984, atès que representen el grup més important, amb un 94% de les obligacions reconegudes el 1994 i un 97% del total de perceptors en el mateix any. Aquest és el cas que comentem en detall, atès que en la resta de casos els procediments són similars.

A) Presentació de sol·licituds, avaluació i atorgament

El circuit comença amb la presentació de la instància, de la qual existeix un model tipificat, per part de l'interessat davant de la DGFP del Departament de Presidència, sol·licitant els beneficis de la Llei, afegint la documentació acreditativa pertinent i una fotocòpia del DNI i, segons el cas, la partida de defunció quan sigui el vidu o la vídua qui ho sol·licita i el certificat de matrimoni o el llibre de família.

Atès el caràcter complementari que la pensió té respecte a altres pensions que es puguin estar cobrant, sense que es depassi el límit legalment establert, a la DGFP es comprova mitjançant comunicacions a l'INSS, al MAP i a l'Agència Tributària quines pensions cobra el sol·licitant i els seus imports i emet una certificació de d'aquestes circumstàncies.

La certificació de la DGFP es trameta a una Comissió interdepartamental, en la qual hi ha representants dels Departaments de Treball, Economia i Finances i Sanitat i Seguretat Social, la qual informa favorablement o desfavorable, de forma raonada. Finalment, mitjançant un Acord de Govern, s'aprova la concessió de la pensió.

B) Pagaments i control dels ajuts

Posteriorment, l'expedient és enviat, per a la seva revisió a la Intervenció delegada i a continuació s'introdueixen les dades en el sistema informàtic integrat de gestió de despeses de personal (GIP).

Les quantitats a cobrar, segons categoria i tipus de beneficiari, depenen dels percentatges que cal aplicar, segons els publicats en el Decret 276/1985, i dels imports màxims, determinats per la Llei de Pressupostos de cada exercici.

Paral·lelament, la DGFP notifica l'aprovació a l'interessat, adjuntant-li un model per domiciliar el cobrament via transferència. Un cop rebut aquest document de domiciliació, les dades bancàries de l'interessat són incorporades al GIP i s'inicia el pagament periòdic.

El control posterior dels ajuts es realitza a dos nivells:

- Trimestralment s'envien els rebuts de nòmines per tal que siguin signats per l'interessat i tornats a l'administració.
- Anualment l'interessat ha d'enviar un document de fe de vida.

Si no es rep el document anual de fe de vida, o s'endarrereixen més de sis mesos els rebuts signats de les nòmines, el Cap de Servei de Retribucions del DEF envia al causant o dret-havent un escrit reclamant la documentació. Mentre no es rep aquesta documentació, el Secretari General del DEF dicta resolució deixant retinguda la nòmina.

Aquest sistema permet que temporalment es puguin produir pagaments indeguts, quan es dona de baixa de la nòmina a una persona mesos després del seu òbit. En aquests casos, el Cap de Servei de Retribucions de la DGPT ho notifica a la Subdirecció General de Tresoreria del DEF, que reclama la retrocessió de l'import a l'entitat financera pagadora.

4. CONCLUSIONS: OBSERVACIONS I RECOMANACIONS

Els procediments establerts per a la gestió de les assignacions i pensions objecte del nostre informe, ens han semblat efectius, i els comptes liquidats recullen tots els imports atorgats durant l'exercici.

Hem observat que, de vegades, la data en la qual el causant o el dret-havent comença a cobrar l'assignació o la pensió es produeix amb molt de retard respecte a la data de la sol·licitud del benefici.

Llevat dels casos imputables a l'interessat com la manca d'aportació de dades i documentació que ralentitzen la tramitació, recomanem d'agilitar els tràmits per al cobrament, una vegada aprovades les assignacions, especialment si es consideren les circumstàncies específiques d'aquestes persones.

5. AL·LEGACIONS

Donant compliment a allò que s'estableix en l'article 6.1. de la Llei 6/1984, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, el Departament d'Economia i Finances ens manifesta que no presenta cap al·legació.

Sindicatura de Comptes
de Catalunya

El Secretari General

RAMON PLANAS I FONT, Secretari General de la Sindicatura de Comptes de Catalunya,

C E R T I F I C O:

Que el present informe 39/95-C, referent a Despeses de la Secció de Classes Passives dels Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, exercici 1994, és una còpia exacta de l'aprovat pel Ple de la Sindicatura de Comptes en la reunió que va tenir lloc el dia 14 de maig de 1996.

I perquè així consti i tingui els efectes que corresponguin, signo aquesta certificació, amb el vist-i-plau del Síndic Major.

Barcelona, 28 de maig de 1996

Vist i plau
EL SÍNDIC MAJOR